

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815211454
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815211454.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: UK Profit, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 797/59, 949 01 Nitra, IČO: 35 937 815, zast. JUDr. Ivana Zmeková, so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava, proti žalovaným: 1. S. S., K.. X.X.XXXX, XXX XX R. Q. XXX, zastúpený X. S., K.. XX.XX.XXXX, XXX XX R. Q. XXX, 2. Q. S., K.. XX.X.XXXX, XXX XX R. Q. XXX, o zaplatenie 488,61 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o nároku vo výške 30,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 30,47 eur od 09. 09. 2014 do zaplatenia zastavuje.

Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaným náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 488,61 eur spolu s úrokom z omeškania zákonným vo výške 7,66 eur vyčísleným ku dňu postúpenia pohľadávky a úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 488,61 eur od 09. 09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 14.02.2007 uzatvoril poručiteľ žalovaných ako dlžník s právnym predchodcom žalobcu - W. W., U..W., H.; XXXXXXXXX v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona Obchodného zákonníka Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzická osoby (ďalej ako „Zmluva“). Predmetom zmluvy bola zmena bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX Bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky. Banka poskytla poručiteľovi od 14.02.2007 povolené prečerpanie k účtu do výšky úverového rámca 20.000 Sk, a to Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 14.02.2007. V zmysle Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania, pohľadávka z povoleného prečerpania sa úročí úrokovou sadzbou, ktorej aktuálna výška ku dňu vyhotovenia oznámenia bola 15,10 % p.a., typ premenlivá. Poručiteľ využil možnosť Čerpať úver od Banky, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжал a dostal sa so splácaním dlhu do omeškania. Keďže poručiteľ nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal v Zmluve, Banka listom zo dňa 16.01.2013 odstúpila od Zmluvy a zároveň vyhlásila mimoriadnu splatnosť Povoleného prečerpania. Výška pohľadávky Banky ku dňu vyhotovenia oznámenia o odstúpení od Zmluvy bola vo výške 739,15 eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE uzavretej dňa 27.09.2013 medzi pôvodným veriteľom - W. W., U..W., H.; XXXXXXXXX ako postupcom a DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930 ako postupníkom, postúpil postupca postupníkovi pohľadávky vyplývajúce z uvedenej zmluvy, medzi nimi aj pohľadávku, ktorá je predmetom tejto žaloby. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2014 uzavretej dňa 08. 09. 2014 medzi postupníkom - DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca postupníkovi pohľadávky vyplývajúce zo

Zmluvy medzi nimi aj pohľadávku, ktorá je predmetom tejto žaloby. Na základe uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok sa žalobca stal veriteľom postúpených pohľadávok spolu s ich príslušenstvom. Pohľadávka žalobcu, ktorá je predmetom žaloby, predstavuje dlh žalovaných zo Zmluvy, ku dňu postúpenia pohľadávky v celkovej sume 496,26 eur.

Žalovaní v 1. a 2. rade zhodne uviedli, že so žalobou žalobcu súhlasia, avšak žiadali, aby boli zaviazaní uhradiť uplatnenú pohľadávku v mesačných splátkach po 50 eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 14.2.2007, zmluvou o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 29.6.2004 a dodatkom k zmluve zo dňa 19.7.2004, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 14.2.2007, Odstúpením od zmluvy zo dňa 16.1.20213, Výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX, prehľadom transakcií od 1.1.2011 do 15.12.2015, oznámením zo dňa 14.5.2013, prihláškou pohľadávky do dedičského konania zo dňa 5.12.2012, Osvedčením o dedičstve zo dňa 12.4.2013, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.9.2013, Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.9.2013, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2014 zo dňa 8.9.2014, Prílohou č. 1 k zmluve č. 2/2014, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013, Oznámeniami o postúpení pohľadávky zo dňa 25.9.2014, písomným podaním žalobcu zo dňa 2.6.2016, výsluchom žalovaného v 2. rade, prednesom zástupkyne žalovaného v 1. rade a zistil nasledujúci skutkový stav:

Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby zo dňa 14.2.2007, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu W. W., U..W.. a Š. S., K.. XX.XX.XXXX, právny predchodca žalobu zaviazal poskytnúť právnemu predchodcovi žalovaných Bankové produkty EXTRA, a to vedenie/zmenu bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, poskytnutie elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty a povolené prečerpanie po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom od 1.2.2006.

V zmysle čl. II bodu 2 Zmluvy, majiteľ účtu vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002, obchodné podmienky pre balíky produktov a služieb pre Fyzické osoby vydané bankou s účinnosťou do 1.2.2006, obchodné podmienky pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet vydané bankou s účinnosťou do 10.9.2002, Obchodné podmienky W. W., U..W.. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom vydané Bankou s účinnosťou od 01.02.2006, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

V zmysle čl. 2 bodu 3 zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve o poskytovaní balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami obchodných podmienok pre balíky produktov a služieb, obchodnými podmienkami vydanými bankou pre jednotlivé bankové produkty obsiahnuté v balíku, VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí.

Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy súvisiace so zmluvou o poskytovaní balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (čl. 2 bod 4 Zmluvy).

W. W., U..W.. a právny predchodca žalovaných ako klient - majiteľ účtu uzavreli dňa 29.6.2004 zmluvu o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka. Dodatkom zo dňa 19.7.2004 bol nahradený celý obsah pôvodnej zmluvy, pričom podľa čl. I zmluvy predmetom zmluvy je zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu.

Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 14.2.2007 právny predchodca žalobcu oznámil majiteľovi účtu Š. S., že splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania, od 14.2.2006 mu ponúkol možnosť prečerpávať sporožirový až do výšky 20,000.00 Sk. Pohľadávka z povoleného

prečerpania sa úročí úrokovou sadzbou, ktorej aktuálna výška ku dňu vyhotovenia oznámenia je 15.10 % p. a., typ premenlivá. Povolené prečerpanie bolo poskytnuté do 12.11.2012.

Z odstúpenia od zmluvy zo dňa 16.1.2013 je zrejmé, že W. W., U..W.. odstúpila od zmluvy, ktorou bol majiteľovi poskytnutý Balík/Bankové produkty v Balíku č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia a od zmluvy, na základe ktorej bolo majiteľovi účtu poskytnuté Povolené prečerpanie k bežnému č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to s účinnosťou ku dnu doručenia tohto oznámenia, pričom od tohto dňa už prečerpanie nebude poskytované a zároveň týmto Banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania. Výška pohľadávky Banky z bežného účtu/Povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je 739,15 eur.

Prihláškou zo dňa 5.12.2012 W. W., U..W.. prihlásila svoju pohľadávku v sume 710,62 eur zo zmluvy č. XXXXXXXXXXX/XXXX do dedičského konania po Š. S., K.. XX.XX.XXXX.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE uzavretej dňa 27.09.2013 medzi pôvodným veriteľom - W. W., U..W., H.R.: XXXXXXXXXXX ako postupcom a DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930 ako postupníkom, postúpil postupca postupníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom žaloby. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2014 uzavretej dňa 08. 09. 2014 medzi postupníkom - DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca postupníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom žaloby. Žalovaní sú označení v prílohách k zmluvám o postúpení.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013 pôvodný veriteľ žalovanému v 1. rade oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky na spoločnosť DSP financial consulting, s.r.o. Oznámeniami o postúpení pohľadávky oznámila spoločnosť DSP financial consulting, s.r.o. žalovaným v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 2.6.2016 uviedol, že úhrady zo strany žalovaných boli započítané právnym predchodcom žalobcu, t. j. spoločnosťou DPS financial consulting s.r.o., vo výške 300,- eur. Výška istiny pohľadávky v čase postúpenia z pôvodného veriteľa, t. j. W. W., U..W.. na právneho predchodcu žalobcu, t. j. DPS financial consulting s.r.o., bola 730,21 eur, výška riadneho úroku bola 0,32 eur, výška úroku z omeškania (za obdobie od odstúpenia od zmluvy do postúpenia na právneho predchodcu žalobcu) bola 9,75 eur a úrok z omeškania vyčíslený ku dňu postúpenia pohľadávky na právneho predchodcu žalobcu (t. j. ku dňu 26.09.2013) bola 25,52 eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca vychádzal z vyčíslenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu (pričom ten vyčísľil pohľadávku nesprávne, keď nezohľadnil započítanie na dlh žalovaných vo výške 30,47 eur), berie žalobca v časti 30,47 eur žalobu späť. V zmysle Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb zo dňa 14.02.2007 bolo poručeniu žalovaných poskytnuté povolené prečerpanie. Tým, že poručeniu žalovaných platobnú disciplínu nedodržel, došlo k „preklopeniu“ povoleného prečerpania na nepovolené prečerpanie tak, ako to vyplýva z prehľadu transakcií a rovnako aj z výpisu z úveru. Pôvodný veriteľ odstúpil listom zo dňa 16.01.2013 od Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb zo dňa 14.02.2007 (ktorú uzatvoril s pôvodným veriteľom poručeniu žalovaných), čím došlo k zániku zmluvného vzťahu medzi pôvodným veriteľom a žalovanými (nakolko poručeniu zomrel 17.10.2012). Dňom 21.01.2013 sa stal splatný celý dlh (z dôvodu zániku zmluvného vzťahu odstúpením od zmluvy).

Podľa Osvedčenia o dedičstve tunajšieho súdu 5D/262/2012 zo dňa 12.4.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.4.2013, žalovaní v 1. a 2. rade ako dedičia po poručeniu Š. S. K.. XX.XX.XXXX, zomr. 17.10.2012 nadobudli každý po 1/2 dedičstva vzhľadom k celku, pričom všeobecná cena majetku predstavovala 10.000,- eur.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 14.2.2007 (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716), e) z bankovej záruky (§ 313), z cestovného šeku (§ 720) a sľubu odškodnenia (§ 725).

Ako vyplýva z § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 14.2.2007 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 14.2.2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplätnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

V zmysle § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Ako vyplýva z § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V danom právnej veci účastníci konania uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu o povolenom prečerpaní k bežnému účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte ako aj zmluva o úvere, je absolútnym obchodnozväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť

obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol

použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Nakoľko v podaní zo dňa 2.6.2016 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 30,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 30,47 eur od 09. 09. 2014 do zaplatenia, a to pred prvým pojednávaním, súd v tejto časti konanie zastavil.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a porúčiteľom žalovaných v 1. a 2. rade Š. S., K.. XX.XX.XXXX ako dlžníkom došlo dňa 14.2.2007 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania k zmluve o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXX/XXXX.

Na základe vyššie uvedených zmlúv o postúpení pohľadávky spolu s prílohami má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že od zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, právny predchodca žalobcu odstúpil listom zo dňa 16.1.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

V danom prípade žalobca sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení z predmetnej zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby dozvedel v deň odstúpenia od zmluvy, teda 16.1.2013. Napriek nepreukázaniu doručenia odstúpenia od zmluvy žalovaným, uvedená skutočnosť v súvislosti so začiatkom plynutia subjektívnej premlčacej doby dodávateľa nemôže ísť na úkor spotrebiteľa.

Pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa (pozri. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012).

Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 17.1.2013 a uplynula 17.1.2015. Žaloba na súd bola podaná až 21.12.2015, teda po jej uplynutí. Aj v prípade, že by súd vychádzal z dátumu preklopenia povoleného prečerpania na nepovolené prečerpanie dňa 23.1.2013, čo je zrejme z výpisu z úverového účtu, alebo z dátumu odpisu istiny najneskoršie dňa 26.9.2013, k uplynutiu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby by došlo dňa 26.9.2015, teda pred podaním žaloby.

Vzhľadom na uvedené, musel súd žalobu z dôvodu premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa zmluva účastníkov od začiatku zrušuje a nároky žalobcu sa už posudzujú ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde dochádza k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zánik zmluvy o pripojení).

Zrušením zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia. K zrušeniu zmluvy došlo v dôsledku odstúpenia od nej dňa 16.1.2013. Pretože k došlo zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej a žaloba bola podaná na súde až dňa 21.12.2015, stalo sa tak po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na priznanie bezdôvodného obohatenia.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/72/2013 zo dňa 25.10.2013, sp. zn.12Co/60/2012 zo dňa 30.10.2012, sp.zn. 3Co/8/2014 zo dňa 2.4.2014.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

Aj v prejednávacom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Aj v prípade, že by žalobca (jeho právny predchodca) od zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby účinne neodstúpil, súd by považoval nárok z predmetnej zmluvy za premlčaný.

Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejme, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

Podľa Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 14.2.2007 bolo povolené prečerpanie poručiteľovi žalovaných v 1. a 2. rade poskytnuté do 12.11.2012. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevyplývalo, že by došlo k neskoršiemu predĺženiu lehoty splatnosti povoleného prečerpania.

Žalobcovi tak vzniklo právo požadovať poskytnuté povolené prečerpanie už dňa 13.11.2012. V danom prípade by však došlo k uplynutiu všeobecnej trojročnej premlčacej doby už dňa 13.11.2015, teda pred podaním žaloby (žaloba bola žalobcom podaná na tunajšom súde 21.12.2015).

V zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Začiatok plynutia premlčacej doby je objektívna kategória a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, nie odo dňa kedy došlo k jeho skutočnému výkonu.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že ust. bodu 4. článku II. zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaných ako spotrebiteľov, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaní boli v konaní v plnom rozsahu úspešní, preto majú v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právo na plnú náhradu trov konania, títo však žiadne trovy konania nežiadali, preto im súd žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.